

tế không nhiều (khoảng vài chục người và hoạt động ở trong khoảng chục hãng luật). Khi cơ quan nhà nước Việt Nam chưa tới thì các luật sư hoặc hãng luật này có thể đã tham gia tư vấn (nhiều hay ít) cho bên dự định hoặc đang kiện cơ quan nhà nước. Hiện nay, một phương thức kinh điển (và rất phổ biến) để hạn chế khả năng phản ứng của đối phương là những bên đi kiện sẽ đầu tư trước một khoản kinh phí để đề nghị các hãng luật có khả năng cho ý kiến pháp lý đối với vấn đề pháp lý của họ. Dẫn đến, khi cơ quan nhà nước có nhờ cậy đến các luật sư của các hãng thì họ buộc phải từ chối vì bị xung đột lợi ích của khách hàng. Câu chuyện này đã xảy ra trên thực tiễn ở Việt Nam, chứ không phải là tình huống giả định.

Việc sử dụng luật sư của các cơ quan nhà nước hiện nay cũng đang có một số vướng mắc cần tháo gỡ. Thứ nhất, cơ quan bị kiện muốn tìm luật sư có năng lực để giải quyết vụ án của mình thì nên chủ động tìm hiểu chứ không nên yêu cầu các luật sư phải “đấu thầu”, “chào thầu” tham gia vụ kiện của mình. Hình thức đấu thầu có thể chọn được luật sư phù hợp nhưng rất hãn hữu. Như đã nêu ở trên, số lượng các luật sư có năng lực để giải quyết những vụ kiện quốc tế không nhiều nên không mấy ai mặn mà đi “đấu thầu”. Giống như nghề bác sĩ, không có bác sĩ nào đi “đấu thầu” để “chữa khỏi bệnh cho bệnh nhân”. Thứ hai, cơ chế thanh toán thù lao cho luật sư cũng nên áp dụng linh hoạt theo thực tiễn hành nghề của luật sư, như phí trọn gói vụ việc, phí theo giờ làm việc, phí phát sinh cho dịch thuật, tra cứu hồ sơ, chứng cứ... Lại giống như bác sĩ, không có nhiều bác sĩ nào dám nhận “khoán” một khoản tiền để chữa “lành bệnh” được.

Cuối cùng, Việt Nam hội nhập quốc tế sẽ phải tuân thủ những luật lệ quốc tế. Các cơ quan nhà nước Việt Nam cần nhận thức rằng mình không phải là một cơ quan “bất khả xâm phạm” theo luật pháp quốc tế và luật pháp của một nhà nước pháp quyền. Các cơ quan nhà nước cần có sự tin tưởng, thông hiểu đội ngũ luật sư để đội ngũ này có thể giúp đỡ, bảo vệ các cơ quan nhà nước trước những “trận chiến kiểu mới” trong bối cảnh toàn cầu hoá.

LUẬT SƯ NGUYỄN HƯNG QUANG

vụ kiện quốc tế Bình Thuận

Đánh giá bài viết:

(15 điểm, 3 lần)

Ý KIẾN BẠN ĐỌC

Nội dung (Xin bạn đọc vui lòng gõ tiếng Việt có dấu)

Kiểu gõ:

Họ và tên

Địa chỉ email

Ảnh khác

Tài liệu đính kèm: (.doc, .jpg, .gif, .zip, .rar, .pdf)

no file selected

no file selected

no file selected

Thông báo cho tôi qua email khi có phản hồi mới

CÁC TIN KHÁC

- Một góc nhìn khác về nguyên nhân lạm phát (21/09)
- Luật Bảo vệ môi trường: Thiếu cơ chế đảm bảo thi hành (19/09)
- Lãi trần huy động và hệ lụy dòng vốn (19/09)
- Tích tụ ruộng đất để phát triển (16/09)
- Tặng viện phí: cần một cam kết rõ ràng! (16/09)
- Tỷ giá: bóng không hoàn toàn trong chân ngân hàng Nhà nước (14/09)
- Thuốc chữa nào cho bệnh lẩn lộn công – tư? (14/09)
- Ba trụ cột của mô hình quản trị môi trường (14/09)
- Đầu tư ngoài ngành, chứng nào tật ấy (13/09)
- Vốn giá rẻ sẽ chảy đi đâu? (12/09)

Xem thêm

Trung tâm xúc tiến thương mại và đầu tư TP.HCM

BÁO ĐIỆN TỬ SÀI GÒN TIẾP THỊ MEDIA

Giấy phép số 631/GP-BTTTT cấp ngày 07.05.2010

Q tổng biên tập: **Nguyễn Xuân Minh**

Địa chỉ: 25 Ngô Thời Nhiệm, Phường 6, Quận 3, Tp.HCM.

Điện thoại: (08) 39305473 Fax: (08) 39305470

Email: sgtt@sgtt.com.vn

Báo cũ SGTT

Đặt báo dài hạn

Bảng giá quảng cáo

Thông tin tòa soạn

Liên kết

Thời sự

Kinh tế

Tiêu dùng

Khỏe và vui

Lối sống

Văn hóa

Khoa giáo

Thể thao

Hương vị quê nhà

